

Gavn, men jeg har paastaet og paastaar fremdeles, at der er Konsulenter, vi prægtig kunne undvære. Derfor er min Modstand mod yderligere Udvikling af Konsulentvirksomheden her i Landet ikke noget nyt, jeg har flere Gange taget Ordet i samme Retning. Den højtærede Minister vilde i det hele taget undskyldte sin Stilling med, at det er Landboforeningerne selv, der have foranlediget, at man er kommen ind paa en saa stor Udvikling af Konsulentvirksomheden. Den højtærede Minister sagde, at han har lyttet til Landboforeningerne, altsaa Landbrugernes egne Organisationer. Ja, men jeg har haft en Følelse af, at adskillige af vore Konsulenter ere komne til Stede paa den Maade, at man ude i Landboforeningerne undertiden har haft Mænd med stort Hartkorn og et fint Navn til at være Formænd for disse Foreninger, men som ikke altid have været saa fine Hoveder, som var nødvendigt til i tilbørlig Grad at styre disse Foreninger. Derfor have de maattet ty til Konsulenterne, og naar de saa have haft en saadan Konsulent for en Landboforening for egen Regning, i nogen Tid, har man ikke haft noget imod at føre ham over paa Statskassen, og det er det, jeg søger at advare imod. Jeg vil for øvrigt sige til den højtærede Minister, at det kan være meget prisværdigt, at han lytter til Landbrugets Organisationer, til Landboforeningernes Formænd o. s. v., men det er jo heller ikke af Bejlen, at den højtærede Minister en Gang imellem lytter til Folkerepresentationen og de Udtalelser, der fremkomme, og der glæder det mig, at jeg har haft mange Venner og Meningsfæller her i denne Sal, der lige som jeg have set med Betænkelighed paa, at man her styder ind paa en ny Vej med Hensyn til Konsulentvirksomheden. Jeg kan mindst forstaa, at man her har talt i saa høje Toner i Landbrugets Navn, for det er dog næsten komist, at man tror, at Landbruget skal have noget Udbytte og Velsignelse af en Konsulent, der kan faas for 2,500 Kr. om Aaret, jeg er bange for, at han bliver noget umoden. Naar den højtærede Minister siger, at Meningen ogsaa er den, at den nuværende Konsulent, Mørkeberg, egentlig skal være den ledende, saa forstaaer jeg ikke, hvorfor han ikke er gaaet den snorlige Vej og har stillet Forslag om at forhøje denne Konsulents Løn; er det, fordi den højtærede Minister ikke har syntes om at gøre dette, thi det havde dog været den naturligste Vej? Min ærede Sidemand til venstre holdt en noget forførerisk Tale, jeg gerne vilde bede ærede Medlemmer om ikke at lade sig bedære af. Han har op-

daget, at Modstanden mod den her saa meget omtalte Assistent var bygget paa højst forskellige Motiveringer, og derfor vilde han have — ja, jeg tror, at han undtog mig — men at alle de andre, som have forskellige Opfattelser om, hvad der kunde og burde gøres, de burde stemme for Bevillingen, altsaa imod Mindretallets Forslag, thi ellers, sagde han, vilde man stille Finansudvalget overordentlig vanskelig. Jeg tænker, at Finansudvalget nok kommer over den Vanskelighed, om saa var; men naar den ærede Rigsdagsmand med Rette har gjort opmærksom paa de højst forskellige Motiveringer, der ere fremkomne under disse Dages Forhandling imod den foreslaede Assistent, saa er det jo et Vidnesbyrd om, at dette Spørgsmaal endnu ikke er modent til Afgørelse. Meningerne ere ikke koncentrerede tilstrækkelig tydelig for, i hvilken Retning vi skulle gaa; hverken den højtærede Ministers Tale eller hans Motiveringer, hvis jeg tør nævne dem en Gang endnu, uden at støde den højtærede Minister, have været tilstrækkelig oplysende til, at vi rigtig have kunnet faa Klarhed over, hvorledes man skulde gribe denne Ting an. Men da Forholdet altsaa er det, det er jeg enig med min ærede Sidemand i, at der er absolut ingen rigtig Klarhed paa dette Punkt, skulle vi saa ikke være enige om at lade denne Sag hvile indtil videre? Jeg raader derfor fremdeles til, at vi følge Mindretallet og stemme de 2,500 Kr. ud. Kan Finansudvalget saa ved sælles Overvejelse finde et praktisk og fornuftigt Resultat at byde os til 3dje Behandling, kunne vi se paa det og maaste tage det, men lad os ikke ægge dem til yderligere at bryde deres Hoved, da det viser sig, at Sagen er saa umoden, saa lidet forberedt, saa lidet overvejet, at det forekommer mig ikke, der sker nogen Skade, selv om man bliver enig om i Aar ikke at gøre noget ved denne Ting. Jeg anbefaler derfor, at vi alle, om vi end mødes ad forskellige Veje, mødes med Mindretallet om at stemme de 2,500 Kr. ud.

Stov: Ja, naar det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) fremdrog de mange forskellige Standpunkter i denne Sag, som jeg er ganske enig med ham i, at flere ærede Medlemmer indtage, og derigennem søgte at præcisere Finansudvalgets meget vanskelige Stilling paa dette Punkt, ser jeg dog ikke, at denne Sag volder nær saa mange Vanskeligheder, som det ærede Medlem nævnte. Thi jeg har ikke kunnet faa andet ud, end at der egentlig ikke er mere end to Standpunkter, hvorom der kan være Tale. Det